

متن پرسش

با سلام و درود فراوان خدمت شما استاد گرامی: بنا بر توصیه شما مطالعه کتاب «جایگاه رزق در هستی» را شروع کردم و به انتها رسیده است و مطالب مبسوطی فرموده اید. خدا خیرتان بدهد. حال: در صفحه ۱۷۹ کتاب مذکور بند "قاعده ای منطقی" آورده اید که بنا به فرمایش علی(ع) لقمان به فرزندش فرمود: در مراحل سه گانه، دوران جنینی و دوران شیرخوارگی و دوران کودکی، خداوند شرایط رسیدن رزق را - بدون آنکه نیاز باشد، تو خود را به زحمت اندازی - فراهم کرد (صفحه ۱۸۰). حال یک سوال دارم و اینکه ما در برخی از قسمتهای جامعه خودمان ایران و دیگر جوامع بشری مانند آفریقا و کشورهای فقیر، شاهد هستیم نوزادانی با سوءهاضمه شدید به دنیا می آیند که در زمان جنینی به علت کمی مواد غذایی که مادر بتواند خود و جنینش را تقویت کند، نوزادی متولد می شود که از همان ابتدا سوءهاضمه دارد و رشد کافی نداشته است یا در ابتدا می میرد یا یا پس از مدتی به علت همان سوءهاضمه و نبود مواد غذایی کافی و مناسب دچار مشکلات عدیده ای می گردد، و به رشد کامل جسمی و مغزی نمی رسد. یا اینکه ناتوان می ماند یا اینکه می میرد (بارها از تلویزیون یا عکسها مشاهده کرده ایم که کودکانی با شکم های بادکرده و اندامی استخوانی). البته جایگاه بهداشت را نمی توان نادیده گرفت. حال جایگاه رزق آن مخلوقات خداوند کجاست؟؟؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با توجه به این که مطمئنیم حضرت حق به عنوان رزاق حتماً رزق هر مخلوقی را خلق کرده است، در این گونه موارد که ذکر می فرمایید باید بررسی کنیم تا معلوم شود راز این مشکلات کجاست. آیا خودشان آن طور که باید در تهیهی رزق تلاش نکرده اند؟ آیا ظالمی رزق آن ها را از آن ها گرفته و آن ها تلاش نمی کنند حق خود را از دست او بگیرند؟ در اطراف خودمان می بینیم مواردی را که طرف خودش با دست خودش و با ایجاد آرزوهای بلند دنیایی رزق خود را از بین برده است و با تهیهی چیزهایی که نیاز نداشته، امکان تهیهی ارزاقی که نیاز دارد را از دست داده است. موفق باشید